

ЗАВТРА В МОСКВІ РОЗПОЧИНАЄ РОБОТУ XX З'ЇЗД ВЛКСМ

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Коммунар

Виходить з 5 грудня 1939 р. Вівторок, 14 квітня 1987 року № 45 (3864). Ціна 2 коп.

Москва гостинно зустрічає посланців юності країни — делегатів XX з'їзду ВЛКСМ. Напередодні від'їзду до столиці групу посланців комсомолу Кіровоградщини сфотографував наш кореспондент.

Фото В. ГРИБА.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА XX З'ЇЗДУ ВЛКСМ

Світланин день

Іхав на зустріч зі Світланою Коваленко і подумки намагався уявити свою героїню. Яка вона? Пригадалися уривки з телефонних розмов. «Іринишкова, правду-матінку в очі ріже. Якось пересвідчилися в цьому на партійних зборах. Вміє організувати молодь, «завести», як ми кажемо. В ній уже зараз гадуються риси майбутнього керівника. Не адивуюся, якщо талановитого...» — так коротко охарактеризувала Світлану секретар парткому Кіровоградського об'єднання Марія Миколаївна Дорошенко. А ось думка Світланиної мамі, Ірини Петрівни: «Дівчина, та й годі: відмінна виробничниця, активістка, тепер ось делегат з'їзду!.. А для мене, як і раніше — тиха, неслинна, сором'язлива. Зовні, звичайно, змінилася, навчилася володіти собою, а в душі такою ж і залишилася...».

Отже, уособлення принципності, активності чи сором'язливості дівча? Побачивши дівчину, її спокійні очі, почув тихий, аж лагідний голос і сам засумнівався: яка ж вона, Світлана Коваленко? Все з'ясувалося пізніше, в розмові, коли повідала Світлана про своє життя, початок трудової біографії, поділилася планами.

У житті часто трапляється, що людина, котра з дитинства мріє про ту чи іншу професію, свідомо готується до неї, з часом добувається справжніх перших майстерностей. Владислав зі Світланою — не виключення. Підтвердження. Скільки пам'ятає вона себе — завжди щось кроїла, шила, видумувала нові, досі небачені моделі одягу. Спочатку просто — платтячки для улюбленої ляльки, блузки — для себе, фартух — для мамі. Мама до сліз розчулювалася тому подарунку. Пам'ятається, вдягала його тільки зрідка,

аби подивувати подруг і знайомих майстерним доньчиним виробом. Пізніше час, і все більше переконалися всі, хто знав Світланку, мав змогу оцінювати її рукоділля, що це не просто захоплення, а справа на все життя. Дівчина пішла на курси крою і шиття при Будинку офіцерів, успішно закінчила їх. Отак, ще школяркою, стала вона професіоналом високої кваліфікації. Ні, в посвідченні про це не було сказано ні слова, але ж розуміли керівники курсів, суворі екзаменаційна комісія, до складу якої входили кращі шевці міста, що з часом у них з'являється гідний конкурент.

Плаття на випускний вечір вона шила сама, і була в ньому такою легкою, зворушливо щасливою, що однокласники тільки дивувалися. І ніхто й подумати не міг, що через півтора місяця чекає Світлану невдача — вона не змогла вступити до вузу, де готують кадри для легкої промисловості.

Вибір зробило саме життя. Саме так, адже доводилося дівчині відкласти на деякий час мрії про навчання і піти працювати. Тепер Світлана навіть не сумнівається, що це — на щастя. А тоді... Різні думки були. Аж до глибокої осесі була вона ученицею в розкрійному цеху, переучувалася, як сама жаргонувала, з майстра індивідуального на промисловий потік. Завдяки наставниці Валентині Стойко, бригадирці Надії Шапаренко зуміла поглибити знання, підпорядкувати кращі індивідуальні якості колективному процесу.

Тихий цех — важлива ланка багатогранного швейного виробництва, в ході якого народжуються елегантні жіночі демісезонні і зимові пальти, інший верхній одяг. Саме тут, в розкрійному, з сувої тканини

М. ПОЛИЩУК.

ПРЕМ'ЄРА РУБРИКИ

КЛУБ ДІЛОВИХ ЗУСТРІЧЕЙ

— так називатиметься нова рубрика, яку сьогодні започатковує «Молодий комуніст». Гостями «Клубу», а, значить, і вашими, шановні читачі, співрозмовниками, будуть партійні, радянські і комсомольські працівники, керівники обласних установ, служб і виробничих підрозділів, науковці... Втім, ви матимете можливість самі вибрати співрозмовників, заздалегідь надіславши лист-запитання, на які хотіли б отримати відповідь.

Наше перше інтер'ю — з делегатом XX з'їзду ВЛКСМ, першим секретарем обкому комсомолу П. МАЛИМ. Закономірно, що сьогодні, напередодні відкриття комсомольського форуму, мова йде про перебудову, конкретні шляхи її прискорення, мобілізацію юнаків і дівчат на здійснення рішень XXVII з'їзду КПРС, січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС, соціально-економічних завдань XII п'ятиріччя.

Наступна наша зустріч — із заступником голови обласного управління з кадрів і соціальних питань В. Д. СОЛОМІЄНКОМ. Взяти участь у ній можуть усі наші читачі. Свої запитання надсилайте на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комуніст». Можете також дзвонити по тел. 2-53-94.

НА ТРИБУНУ З'ЇЗДУ

Поставиш собі «двійку», комсорг?

Ось уже п'ять років мене обирають членом районного комітету комсомолу. У себе в ПМК-135 сім літ очолюю комітет комсомолу. Як кажуть, це дуже «вигідно» для того, щоб тебе помітили, так чи інакше рахувалися. Це все так, але я ніколи не прагнув перетворити стаж перебування в Спілці взагалі і в її виборних органах зокрема у самоціль, своєрідну незаперечну заслугу. Слово честі, робітничий колектив навряд чи й дозволить би мені отак просто «вважатися» активістом.

А пояснення цьому досить просте: постійний контакт із первинною. Що мені дає секретарювання в нашій пересувній механізованій колонії? Одне, але дуже важке: свіжість задумів і звідси — порівняння на простоті їх реалізації. Бо плани ті ми ніколи не прагнули робити суто першочерговими — а бачи про те, щоб їх можна було виконати, хай і з напруженням сил. А спосіб вираження, так би мовити, своєї конкретної думки ми зробили таким же реальним і відчутним: узяли шефство над якістю.

Міркували так: на першому місці так чи інакше стоїть коло виробничих питань. Раз так, у чому комсомол може сказати своє відчутне слово? У проблемі поставок? Навряд чи — у суміжників не обов'язково можуть прокинутися «батьківські» до нас почуття. А їх то вже точно не буде якщо авторитет Спілки там на нулі; тобто, якщо наші тамтешні колеги по цій лінії не допоможуть. Економії теж так просто, розраховуючи лише на власні сили, не досягти: для когось із «зацікавлених осіб» вона може бути просто невигідною. Тому навіть суто тематично ми й дійшли висновку, що якість — саме та категорія, де Спілка у особі її первинної організації в силах заявити про себе.

Пленум ЦК ВЛКСМ

11 квітня в Москві відбувся Пленум Центрального Комітету ВЛКСМ. Пленум обговорив і схвалив доповідь ЦК ВЛКСМ XX з'їздові комсомолу «Звіт Центрального Комітету ВЛКСМ і завдання комсомолу по дальшому посиленню комуністичного виховання молоді у світлі настанов XXVII з'їзду КПРС».

Із звітною доповіддю на XX з'їзді ВЛКСМ доручено виступити першому секретареві ЦК ВЛКСМ В. МIRONENKУ. Пленум схвалив проект Статуту ВЛКСМ із змінами і доповненнями, внесеними з урахуванням обговорення в комсомолі, і прийняв рішення внести його на розгляд XX з'їзду ВЛКСМ.

Пленум розглянув деякі організаційні питання. У роботі Пленуму взяли участь заступник завідувачого відділом організаційно-партійної роботи ЦК КПРС М. А. Золотарьов, відповідальні працівники ЦК КПРС.

(ТАРС)

свій авторитет. Факт, але запитаємо себе, чому. Бо того, що якість пушено на самопалі і тут, не вважатися, що горе-спілкашні ледь не кидаються комсомольськими документами і таке інше! То — відверта реакція на твої прорахунки у людлопозавстві, комсорг! Якість лав твоїх спілкаш — твій барометр.

Ось чому не можна не підтримати пропозиції в проекті Статуту і про те, що право остаточного прийому до Спілки все-таки слід однозначно залишити за первинною організацією. Чекаю від з'їзду також конкретного вирішення питань із упорядкуванням обліку членів Спілки — як не допустити, щоб секретар перетворився у слідчого, який розшукує вибухлик без зняття з обліку ледь не по всій нашій неозорій країні... Із пленумів райкому комсомолу, неодмінним учасником кожного з яких я є впродовж усіх п'яти років, виникло інше: ці засідання також треба спробувати зробити інноваційними. Хай постановою такого нового пленуму міститься всього кілька пунктів, але зате серед них ніхто не додумляється приголосувати за щось у стилі «зосередити увагу» чи «поєднати роботу». Хай не стане припильних, але надто загальних доповідей перших секретарів, зате взамін появляється живий, гострий виступ з мішені.

Д. КОРЕНЕЦЬКИЙ, м. Київ, Новоукраїнської ПМК-135 секретар комітету комсомолу, член РК ЛКСМУ.

КЛУБ ДІЛОВИХ ЗУСТРІЧЕЙ

ЗАПИТАННЯ, котре сьогодні, напередодні відкриття ХХ з'їзду ВЛКСМ, звучить особливо актуально: що означає для комсомолу поняття «перебудова»? Що нами вже зроблено, а що належить зробити?

— На мій погляд, перебудуватися — значить по-новому ставитися до дорученої справи. Робити діло, а не створювати видимість роботи. Здавалося б, прописні істини, а чому ж тоді не всі розуміли це раніше?

Настав час рішучого відходу від стереотипів. І комсомольську роботу тож треба будувати, виходячи з реальних потреб і проблем, враховуючи людський фактор. Сьогодні молоді потрібні не слова, хай навіть і закличні, правильні, а реальне вирішення життєвих проблем. — Це й створення МЖК, молодіжних культурних центрів, центрів технічної творчості, клубів за інтересами тощо.

Що рано говорити про якісь суттєві зрушення в діяльності обласної комсомольської організації. Проте певні тенденції намітилися: менше стало проводитися масових заходів, організовуючи які, комітети комсомолу більше турбувалися про явку членів ВЛКСМ, аніж про їх зміст, майбутню віддачу. Довелось відмовитися від деяких вселяючих рад, комісій і штабів. І знаєте: нічого не порушилося, навпаки — перестали відволікати людей, більше уваги приділяємо конкретній роботі — перевіркам стану справ на місцях, практичній допомозі низовим ланкам.

Незабаром відбудеться пленум обкому комсомолу, на якому буде проаналізовано роботу по перебудові діяльності комітетів комсомолу, реалізації рішень ХХІV обласної конференції. Гадаю, що допомогти у підготовці пленуму зможуть усі комсомольці. Чекаємо ваших листів з пропозиціями щодо поліпшення роботи, будь ласка, заходьте до обласного комітету комсомолу.

— Павле, про які комсомольські організації вже сьогодні можна сказати: тут зроблені вагомі прогони по перебудові роботи?

— Відповім коротко: це організації, котрі чітко визначили свої конкретні рубежі, і послідовно, цілеспрямовано працюють над їх реалізацією. Вони є в кожному місті, районі. Ось лише один приклад.

Вільшанський райком комсомолу віднедавна став предметніше займатися організацією дозвілля молоді: там регулярно проводяться безалкогольні торжества, вечори трудової слави, активно діє рада воїнів, звільнених у запас. І молоді довіряє своєму райкому, все більше переконується, що їй до снаги вирішення важливих питань.

Якісні зрушення в роботі райкому почалися з приходом першого секретаря Галини Шалапко.

— Отже, від секретаря, справжнього лідера залежить багато. А якими якостями, на ваш погляд, повинен володіти комсомольський працівник? Це запитання ми зустріли в листах, що надійшли до редакції.

— Насамперед, він повинен вірити, що справа, котрій служить, потрібна людям, молоді, що вона обов'язково залишить добрий слід. Молодь сьогодні іде за тими, хто живе її інтересами і турботами, хто уособлює собою простоту в спілкуванні і діловитість, вимогливість та ініціативу. Принцип у комсомольського працівника повинен бути один: «за словом — діло».

— Не випадково позитивні процеси практично в усіх сферах життя почалися з оновлення кадрів, з активної роботи саме на цій ділянці...

— Почну з цифр. Нині в області понад 400 звільнених комсомольських працівників і 27 тисяч комсомольських активістів. Переважно, це енергійні, старанні ватажки, передові виробничники, спеціалісти.

Однак не завжди вони — неформальні лідери — ті, за якими, не оглядаючись, іде молоді. Відповідно існуюча система підбору і розстановки комсомольських кадрів себе віджила і потребує кардинально нових підходів.

Наведу приклад. Недавно на Світловському комбінаті твердих сплавів і тугоплавких металів обирали комсомольського ватажка. Неординарний підхід (а він дуже швидко поширюється в комсомольських організаціях «кратин»), коли на вакантну посаду було висунуто три кандидатури, допоміг спілкуванню неформально, по-справжньому взяти участь у виборах. Таким чином, підвищується і відповідальність кожного комсомольця зокрема. Мені просто важко уявити байдужих співчленів на таких зборах.

Один з головних напрямів нашої роботи — пошук неформальних лідерів.

— Суттєвий момент. Припустимо, комсомольський працівник керує, дає

вказівки, а сам залишається в ролі стороннього спостерігача. Запитуються, чому: не хоча чи не може працювати інакше? Якщо перше — ясно: його треба замінити. А якщо друге?

— Сподіваюся, що працівників, котрі свідомо усунулись від роботи, насущних проблем молоді в області немає. Певно, більшість із них сьогодні в пошуках єдиного правильного рішення — як перебудуватися, підвищити вплив молоді на всі сфери життя? Ось тут і повинні прийти їм на допомогу обком, райкоми комсомолу.

Втім, трапляється, що представник обкому чи райкому доволі кваліфіковано розбирає прорахунки, недопійки свого колеги. А сам? А сам, на жаль, продовжує працювати по-старинці.

Питати з себе так, як питаєш із підлеглого, показувати особистий приклад — ось чого повинні ми добиватися. І тоді не залишиться на комсомольській роботі пристосуванці.

— Минулорічна звітно-виборна кампанія. Невтішний фант: у багатьох ра-

— Я завжди був за те, щоб КМК створювався там, де в цьому є виробничі необхідності. Форсування кількості КМК не тільки не на користь справі, а й шкодить їй. Кому приємно працювати в колективі, який на всіх рівнях називають комсомольсько-молодіжним, а всі знають, що це не так? У погоні за справною цифрою було забуто головне: а чи є користь від того, що цей колектив — КМК?

У лютому ми завершили атестування комсомольсько-молодіжних. І що ж? Понад 300 КМК в області перестало існувати. Це ті, що ми закликали називати «паперовими». Майже вдвічі (з 49 до 25) зменшилась кількість комсомольсько-молодіжних колективів у Бобринецькому районі.

— Принциповість, вимогливість, відвертість, самокритичність... Слова ці, особливо останнім часом, звучать часто. На жаль, нарідки вонч розходяться з ділами...

Час перемін, час звершень

Про проблеми перебудови наші кореспонденти і читачі бесідує з першим секретарем обкому комсомолу, делегатом ХХ з'їзду ВЛКСМ Павлом МАЛИМ

йонах конференції репетирувалися. Далеко ходити не треба: ватажком нашої редакційної комсомольської організації побував на репетиції (як делегат) спочатку в Ленінському райкомі, а потім — у міській комсомолу.

— Мені довелося побувати на п'яти районних і міських комсомольських конференціях. Атмосфера на них не йде в ніяке порівняння з тими, що були три роки тому. Це відрядно, «Вільний» мікрофон, критичний і самокритичний аналіз, ділові і конкретні пропозиції щодо поліпшення діяльності комсомолу. Особливо мені сподобались конференції в Знаменці й Новоукраїні. А репетиції, завдячуючи заготовлені виступи делегатів... Це віджиті явища. Ні, конференції, звичайно, готувати треба. Головне — пробудити активність делегатів, надихнути їх на роздуми, критику, ділову суперечку. А не робити їх учасниками нудних генеральних репетицій, де немає місця ні думці, ні почуттям. Перестрачувались, до речі, і в Бобринецькому та Добромильському районах.

— Мабуть, є комітети комсомолу, роботу яких співчлени оцінили «незадовільною»?

— Є. Таких комітетів — чотири (у позаминулому році було одинадцять). Якщо бути гранично відвертим, їх мало бути більше. Просто в силу застарілих підходів, зокрема, інертності і безініціативності та й просто байдужості, в багатьох спілках роботу належним чином не проаналізовано.

Як оцінити подібні явища? Думаю, що коли на зборах була критика і пропонувався конкретні шляхи вирішення проблем — це добре. Тоді «двійка» не засмучує, адже за нею — рішуча спроба зрушити справу з місця. А от коли просто перераховуються упущення, то де гарантії, що й новообраний комітет подолає кризу? Тому не в самій поганій оцінці роботи суть, а в тому, що за цією оцінкою — зрив бачення перспективи чи безпорадність?..

— В останні роки не ашукає полеміка навколо створення комсомольсько-молодіжних колективів. Як пройшла цього року атестація КМК?

— А де таке найчастіше буває? Там, де «припудрюють» стан справ, де комсомольці інертні, де ватажки прикриваються арсеналом словесних зворотів. Це і є той формалізм в комсомольській роботі, подолати який допоможе тільки перебудова...

— Як ви оцінюєте період обговорення проекту змін у Статуті ВЛКСМ?

— Він відзначається підвищенням громадської активності членів Спілки. Надходило багато пропозицій, 20 з яких — ділових, конкретних — направлено на адресу ЦК ВЛКСМ.

Що ж найбільше хвилює сьогодні комсомольців? В першу чергу, підвищення бойовості пераних, розширення їх прав. І це радує, свідчить про великі можливості молоді, прагнення знайти точки для прикладання сил.

Були й проблеми. В ряді комсомольських організацій Голованівського та Новгородківського районів учасники зборів попередньо навіть не знайомилися з проектом Статуту. Заісно, що й пропозиції їх були надуманими, примітивними. Це свідчить про недостатню підготовчу роботу, насамперед, системи комсомольського політнавчання.

— Іноді чуєш від ватажків: «У мене всі комсомольці охоплені дорученнями». Починаєш аналізувати, а більшість тих доручень — «для галочки»...

— Доручення дають ефект, коли в поєднанні працюють на головне завдання. Скажімо, така форма роботи комітетів комсомолу, як конкретні рубежі, вже четвертий рік переконує в своїй доцільності. Тут комсомольські доручення служать вирішенню конкретної, в більшості соціально значимої проблеми.

Отже, там, де комсомольські доручення є складниками конкретних рубежів, де результат визначають не процентом охоплення, а кількістю значимих справ, там вони дають вагому віддачу. Ось, приміром, для комсомольців Світловського об'єднання «Дніпроенергобудпрому» конкретною справою стало шефство над будівництвом танцювального майданчика і молодіжного кафе в селищі Власівка. Юрій Ліщина, комсомольський ватажок ВО працюючи лише рік, зумів ефективно розподілити доручення для виконання наміченого.

Особливу увагу в ракурсі поставленого запитання привертає до себе шкільний комсомол. Комсомольські доручення для підлітків повинні бути конкретними, реальними, розвивати ініціативу. Адже саме в школі закладається міра відповідальності за виконання дорученого, яка в подальшому визначає активність комсомольця, його продуктивну діяльність в Спілці. Допомогти визначитися в цьому напрямку шкільним первинним мають насамперед учительські комсомольські організації, міськими та райкоми комсомолу.

— Діяльність багатьох штабів і постів «Комсомольського прожектора» амніак не може задовольнити...

— Думаю, винні насамперед міські й районні ланки. Рідко проходять семінари «прожектористів», недостатньо пропагується досвід кращих штабів і

постів «КП». Якоюсь мірою непогано зарекомендував себе обласний штаб «Комсомольського прожектора». А саме — в плані проведення рейдів. Останнім часом поліпшилась робота Світловського міського штабу «КП», є хороші традиції в онуфріївських «прожектористів».

— Неформальні молодіжні об'єднання... Як ставлення до них обкому комсомолу?

— Відповім так: все залежить від того, чим займається те чи інше об'єднання, що пропонує.

Інша річ, чому виникають неформальні об'єднання? Думаю, що недопрацюємо ми, не завжди можемо зацікавити молоді, спрямувати її енергію і здібності в потрібне русло.

Багатьом в Кіровограді відомий міський молодіжний центр «Кіровець», котрий народився з неформального об'єднання. Сьогодні його члени разом з обкомом і міським комсомолу вирішують завдання по організації гаспрозрахункового центру, головним в діяльності якого буде залучення молоді до вирішення соціальних програм, проведення змістовного дозвілля.

— Павле, першим секретарем ви стали літньою тому. Які були задуми і як вони атілюються в життя?

— Будувати плани завжди легше, ніж атілювати їх в життя. Що більше всього хвилює? В першу чергу, не завжди діяльність комітетів комсомолу спрямована на конкретну віддачу. Тобто, справа робиться, але її не видно. Взяти хоча б трудове виховання. Заходів проводимо багато, а, скажімо, на селі молоді залишається мало, на ферми вона йде неохоче. Чому? Відповідь на це запитання і намагаюся знайти, вірю у вирішення цієї проблеми.

Деякі задуми вже атілюються в життя. Молодь бере активнішу участь в розвитку сімейного підряду, прийнято рішення про створення МЖК, молодіжних центрів, бюро по трудовлаштуванню молоді при вузах і штабі студентських будівельних загонів обкому ЛКСМУ.

Переконаний, що це — тільки початок, попереду нас чекає безліч цікавих і потрібних справ.

— Кілька запитань особистого характеру, які теж зустрічаються в листах. Як стати першим секретарем обкому?

— Ніколи не ставив перед собою такої мети. Був членом комітету комсомолу, коли навчався у школі, в студентські роки очолював шефський сектор Української сільськогосподарської академії. Потім — член комітету комсомолу колгоспу «Родина» Малишківського району, другий і перший секретар райкому ЛКСМУ.

Мені здається, що очолити комітет комсомолу може практично кожен член нашої Спілки. Треба тільки працювати, завжди пам'ятати про довіру, виявлену товаришами.

— Коли починається і закінчується ваш робочий день? Чи задоволені ви його підсумками?

— Однозначно відповісти важко. Дні не схожі один на один. І буває, що насичений заходами день має меншу практичну віддачу, ніж той, коли народився цікавий задум і бачиш реальні шляхи його атілення в життя.

Вважаю, що день не пройшов даремно, якщо зустрівся з молоддю, взяв діяльну участь у вирішенні проблем комсомольського активу. На жаль, це бувають дні, коли цілоденно сидиш за паперами, на нарадах і засіданнях. Ніби й працюєш, а користі мало...

— Які захоплення у першого секретаря?

— У вільний час, а його небагато, намагаюся більше бувати з сім'єю, читати. Люблю пограти в футбол. В обкомі комсомолу є навіть чітко визначений спортивний день — вівторок. Після роботи обов'язково відвідуємо спортзал.

— І останнє: чого ви чекате від ХХ з'їзду ВЛКСМ?

— Ясна річ, вся та підготовча робота, відверта розмова про наболіле, розгорнута в першу чергу, молодіжною пресою і телебаченням, буде продовжена на з'їзді. Будуть визначені шляхи перебудови в комсомолі, поглиблення демократії.

Час вимагає розширення прав комітетів, комсомолу, підвищення ролі вільних органів. Чекаємо змін у системі роботи з кадрами. Сподіваємось на те, що корисне і необхідне, але обмежене інструкціями, буде так узгоджене. І, нарешті, отримаємо в руки Статут ВЛКСМ — той, якого вимагає сьогоднішня.

Розмову вели А. БЕЗТАКА, М. ЧЕРНЕНКО.

Ударна вахта: початок і продовження

Десятки комсомольсько-молодіжних колективів Світловодська успішно впоралися з виконанням соціалістичних зобов'язань, взятих на честь XX з'їзду ВЛКСМ. Серед них — і наскрізна госпрозрахункова бригада електрозварників дослідного заводу по виготовленню конструкцій швидкокомпонованих приміщень, очолювана Ігорем Постниковим.

З бригадиром ми познайомилися в комітеті комсомолу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром». Разом з секретарем комітету Юрієм Ліщиною він узгоджував план проведення Всесоюзного комуністичного суботника.

— Розумієш, — переконував Ігор, — найкраще буде так: об'єднаємо дві зміни в одну, виготовимо не менше 1600 каркасів. Можливості для цього є. А решту часу — наводити лади в цеху. Вважай, два діла зробимо: і норму виконаємо сповна, і людям необхідний затишок створимо.

Після недовгих вагань Юрій Ліщина погодився. Попросив тільки Ігоря «утрияти» питання з адміністрацією цеху.

— Іван Давидович не проти, — посміхнувся бригадир, — Підтримує нас повністю.

Іван Давидович Лихошерст — то начальник арматурного цеху. Саме він трохи згодом, добровільно взявши на себе роль гідя, показував нам підприємство, цехи якого розташувалися на набережній

Дніпра, розповідав про бригаду. Розповідав захоплено:

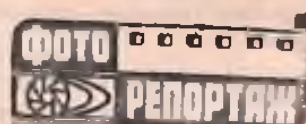
— Тут усі мають, як мінімум, одну суміжну професію, а сімдесят-вісімдесят процентів — дві: краєвника та зварника. Це й допомагає в роботі, забезпечує повну взаємозамінність.

Можна продовжити думку керівника: саме ота взаємозамінність, а ще — працьовитість, постійний пошук, високий рівень організації трудового процесу дозволяють КМБ вирішувати щоразу складніші завдання. Точно бригада протягом двох останніх кварталів утримувала першість в соціалістичному змаганні серед споріднених колективів об'єднання, не здає позицій і нині. При щоденному завданні виготовляти 800 зварних конструкцій — випуск на свій рахунок 850—870. Це й стало однією з передумов переможного рапорту, з якого ми почали свою розповідь: колектив до-

строково завершив виконання плану чотирьох місяців.

Бригада — беззаперечний лідер. Такої думки про неї всі, з ким доводилося розмовляти. І, що не менш важливо, кожен її член розуміє це, старається високо нести честь марки КМБ. Скажімо, жодного разу в нинішньому році цех не зірвав плану поставок, не було парікань з боку будівельників і на якість продукції.

Тепер саме час сказати про тих, хто задає тон в роботі колективу. З цим запитанням звертаємося до групою КМБ. Олександр Зозуля. Той довго дається, пояснюючи це тим, що відзначити хочеться більшість з сорока членів бригади. Врешті-решт, називає імена: Ольга Коваленко, Сергій Сидоренко, Сергій Неведрин, Людмила Завіралова. Це — молоді працьовиті трудові суверенітети, не раз відзначалися за уділину працю адміністрацією заводу, комітетом комсомолу. Є і ветерани, люди, на яких рівняється молодь у всьому: Ніна Олександрівна Кірюпа і Валентина Миколаївна Попова. А ще й об'єднанні ді-

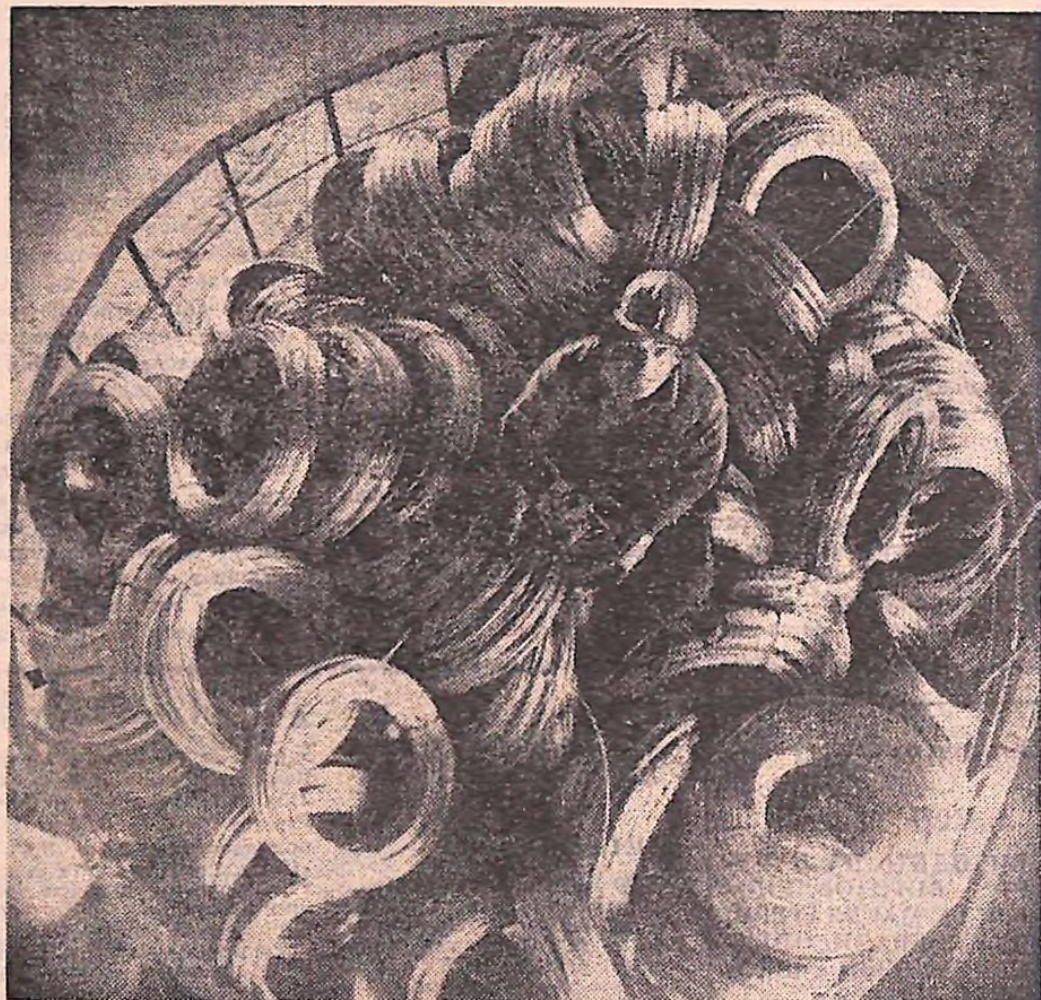
рада воїнів-інтернаціоналістів, очолює її арматурник Олег Михайленко. Він теж представник КМБ, передовий виробничик.

Ще довго розповідав Олександр Зозуля. І кожному з товаришів давав влучну характеристику, кожним в душі гордився. І тоді подумалося: ні, не випадково лише добра слава в об'єднанні про бригаду, не випадково на неї рівняються.

При виході з цеху звернули увагу на плакат «Бригада Постникова працює під девізом: «План двох років — п'ятиріччю — до 70-річчя Великого Жовтня!». Віриться, що і ця висота КМБ підкориться.

На знімку: кранівниця Галина ЧУЩАН (вгорі) за роботою арматурник Віктор КОВАЛЕНКО; бригада Ігоря Постникова в повно-

му силі. Фото В. ГРИБА.

СІМЕЙНИЙ ПІДРЯД

АВГО рішались-заважувались? — запитує Сергій. — Досвід ж ніякого...

Ми стоїмо в новенькому (стовпи, лати, крокви зсередини ще жовті, свіжостругані) корівнику. Говоримо про сімейний підряд. Молоді хлопці комсомольці брати Сергій і Олександр Мунтяни (Сергієві 24 роки, Олександрові — 21) взяли в колгосп імені Чкалова виробувати за сімейним підрядом 20 корів.

— Працював я слюсарем у колгоспі, — розповідає Сергій. — Сімдесят, вісімдесят карбованців — така зарплата. Ну хіба це зарплатка? Тим більше для сім'ї. Збирався міняти роботу — і про залізницю подумав... А щось наче не пусило. Можливо, що звинило землю, коло худоби... Аж тут у газетках побачив, що про сімейний підряд пишуть.

Хай у читача не складеться враження, що єдине, чим керувались брати Мунтяни, беручись за сімейний підряд, — заробити. Хоч про це вони також думали і зараз зовсім цього не приховують. Хотілось працювати посправжньому і мати відповідну за це винагороду. А це — випробувати себе.

Взяти на себе таку невеличку ферму, яка зараз стоїть на вигоні коло хати Мунтянів, зважитися далеко не кожен. Принаймні в колгоспі імені Чкалова вони — перші. Сільська молода сім'я сьогодні не дуже пох-

чує тримати бодай одну корівчину, бо це треба її і доглядати, і пасти, і сіло, силос, жом та інші корми на зиму заготовляти, і берегти від хвороб, і... Це клопіт чималенький. А якщо 20?

— Мені скоро буде 25 років, а що я в житті такого зробив, в чому я пе-

стовапи, ще в фуфайках та рукавицях викладали верх і обшугували корівник толлю. Четвертого квітня двадцять корів переїхали з молочнотоварної ферми № 2 в нове приміщення. — Всяких мастей, порід, віку, — киває господар на корів: рябих, червоних, гливих, високих, низень-

я зрозумів: хлопці думають не лише про власну вигоду, а й про те, що вони зроблять для колгоспу. Вони готові й до непередбачуваних труднощів. Корів їм, як і домовлено було, запропонували таких, що дають в день в середньому по 3 літри молока.

Гія й Олександра ще Василь (уже пір року в армії служив), Галинка — семикласниця та Іван, наймодуший, п'ятий клас закінчує. Сьомим членом родини є Алла, Сергієва дружина.

І доїти вміють корів, і доглядати їх — снілки Сергій пам'ятає себе, в них була норова, коло якої вчилися ходити всі: і пасти, і гній вищипати, і годувати, і телятих вигодувати... Але одна норова — то не двадцять. Спеціалісти колгоспу допомагають: уже й вівчар, і зоотехнік навідувались, підказували, радили.

Силос і соломку в перші дні доставляють колгоспним транспортом, поки не привчано ходити в упряжі двох коней, які стоять тут же, в кутку, в одному приміщенні з коровами. Згодом привозитимуть сіно, зелену, меласу й концентрати самі.

Виділив колгосп Мунтянам поля чотири гектари: два гектари під сіно, два — під буряки, кукурудзу. Оброблятиметься лан колгоспної технікою. Насіння брати купуватимуть в господарстві.

Все в договорі обумовлено.

Не виключено, що будуть і непорозуміння, адже все робиться вперше, досвіду немає. Але головне — бажання грудитись.

— Ми будемо навідуватися до вас, — сказав перший секретар Новомиргородського району комсомолу Валерій Буряк на прощання. — А виникнуть які питання чи труднощі — не хвилюйтеся: заходьте, дзвоніть...

Обережно сприйняла ідею сімейного підряду не тільки їхня мати, Поліна Дмитрівна: в колгоспі взя-

ли по дві-три корови де-хто, але, щоб двадцять... І сусіди теж міркують по-селянськи хитро: побачимо, як оно в них вийде, а там вже рішатимемо — добре це діло чи ні.

Стоїмо з найстаршим у корівнику, і він по-хазяйськи ділиться планами на прийдешні будні — і те треба зробити, і те... На наступну зиму необхідно утеплювати корівник: перекрити шифером, обмстити глиною, заскрити краще...

З високої асфальтної дороги, що виступила від Новомиргорода до Петропільського, добре видно незвичайний для око, оббитий залізницею толою продовговатий будинок. То корівник. Кругом нього жовтіє невисокий ожерел соломи, блищить на сонці, націлювшись дишлями в небо, новенька двоколісна бричка-возик, бігають неагатовані собаки-сторожі. Ця будівля незначна для око сьогодні. І хоч укладений договір з колгоспом у братів лише на перший рік, але перший рік, як вони кажуть — то лише початок і запрошують в гості, коли вже можна буде поговорити про результати.

Стоїть над віссю новий корівник. Одзвеніли вже тут будівельні сокири. Але справжня робота ще тільки починається.

В. БОНДАР, спецкор «Молодого комунара», Новомиргородський район.

Ферма над Віссю

ревіря себе! — запитує себе самого Сергій. — А 25 років — це ж уже вік, це вже доросла людина, яка повинна вже визначитись у житті...

Вони прочитали перші публікації в центральних і обласних газетах і вирішили твердо: йти до голови колгоспу й вести конкретну розмову. Мати, Поліна Дмитрівна, доярка з багаторічним стажем, спочатку насторожено сприйняла рішення синів. Але не зупинила, не розраджувала.

Потім були довіг бесіди з головою колгоспу В. І. Венгуренком («По півтори, по дві години сиділи коло рахівниці — все треба було вивіряти до дрібниць»), із спеціалістами районного агропромислового об'єднання... Уклали договір. Задзвеніли над Віссю сокири. Ще в мерзлу землю вкопувались

ких, рогатих, шухт (безрогих тобто). — Одне у них спільне: малопродуктивні.

Зрозуміло, ніяка колентивне господарство високоудійних корів для сімейного підряду не віддасть: яка йому з цього буде вигода? Тим то й вигідний сімейний підряд для колгоспу, щоб і малопродуктивні корови в доброго хазяїна стали доїтись справно. А в цьому зацікавлений і хазяїн, і колгосп. Брати Мунтяни з умовами сімейного підряду, із заздалегідь передбачуваними витратами на початковий стаді знайоми. Вони знають на що йдуть. Ще серед березня, коли тільки-но почали доїти корівники, молодший, Сашко, в районній комсомолу говорив мені:

— Не можна вимагати від свого колгоспу того, про що пишуть в газетах, розповідаючи, як впроваджується сімейний підряд в економічно сильних господарствах. Треба миритися з тим, що може дати колгосп.

Ця фраза, признаюся, підкупила мене. Ще тоді

— Є одна, ота норовиста, що дає вісім літрів, але її найпершою запропонували доярки — дуже яредна, — говорить Сергій. — Доїти її — одна мука: в ясла лізе, хвицється. Але, думаю, знайдемо й до неї підхід. А взагалі, то можна вже говорити й про успіхи. Четвертого квітня ввечері від двадцяти наших корів надоїли тридцять кілограмів молока. І наступного дня вранці так само. А через два дні вже мали 31 кілограм. Сьогодні, на четвертий день, відчуваю, буде ще більше. Вони ж апаратами доїлять, не звикли до ручного доїння, а ще ж і догляд скільки важить, і годівля...

— Хто ж доїть корів? — запитує.

— А в нас усі вміють, — здивовано стелас плечима хазяїн.

У Поліні Дмитрівні — п'ятеро дітей. Окрім Сер-

ПЕРОМ ПУБЛІЦИСТА

ОДИН із древніх міфів Перу передбачав: настане час, коли всі зроблені людьми речі повстануть проти своїх творців і підпорядкують їм собі. Мимоволі замислившись: чи не починає збуватися це зловісне пророцтво?

Речизм. Ми часто вимовляємо це слово, але трактуємо його далеко не завжди правильно. Нерідко так називають будь-яке полюблене речами. Чи правильно це? Побувавши в багатьох районах республіки, і, зокрема, в Кіровоградщині, я з'ясував: спільною мрією жителів села стала зручність і недорога пральна машина, надто ж різького виробництва. Що це? Речистська примха? Звичайно, ні, це нагальна необхідність. А торговельні організації з незрозумілих причин постачають пральними машинами в основному місто.

Речизм — це коли гонити за речами перетворюється в лекцію по потребі. Тоді людина купує не стільки те, що їй справді необхідно, скільки те, що вважає модним чи престижним. Таких людей хочеться продемонструвати, що вони як споживачі не гірші інших, а то й кращі. Приходжу до нових знайомих, господарі з гордістю показують гостям фотоальбом з альбомів: «Тут ти рік, тут уже два, а ось уже п'ять минуло відтоді, як вона в

нас є». Мова не про дитину — про машину. Знаєте такий жарт? «Щоб зрозуміти, хто є хто, треба знати, що є в кого». Речисти виконують цю саркастичну пораду цілком серйозно. Та чи можуть матеріальні блага служити надійним розпізнавальним знаком достойності людини і її суспільного ви-

Деякі автори стверджують, що в інтересах самої людини бути скромнішими в споживанні. Видатний радянський хірург, учений і письменник М. Амосов вважав неодмінною умовою повноцінної діяльності безжальне самообмеження. Думаю, що ця рекомендація справедлива лише част-

шей і тоді, коли більше працюєш.

Є випадки, коли цього добиваються за рахунок халтурного ставлення до своєї справи, за рахунок «лівих», нечесним шляхом. Тут треба бити по руках без усяких. Але ж люди збільшують свій зарібок і шляхом інтенсифікації і раціоналізації праці або ж

швидко, помилково, всупереч справжньому покликанию. Це і гостре невдоволення поганою організацією виробництва, невиліковним керівництвом, дрібною регламентацією. Це і негнучка оплата праці, котра іноді ставить на одну дошку ентузіастів, простих добросовісних, а то і тих, хто працює за принципом «не бий лежачого». Головна ж причина, мені здається, у невикористаних внутрішніх резервах людини, в її прагненні проявити свої здібності і вміння якомога повніше. Людина інтенсивно працює з тією метою, щоб побільше заробити. Хіба такі «матеріалісти» не корисніші для суспільства, ніж безкорисливі, але інертні «ідеалісти»? Коли людина підвищує свої прибутки чесною працею, це не розглядає її морально. Гадаю, що усвідомлення того, що твоя праця іде кимусь на користь, підвищить тебе духовно.

Тепер реабілітую продаж продовольчих надлишків з присидьбиної та садосі діяльності, розширюється прайз і сумісництва, слабнуть заборонні заходи проти самодіяльних трудових бригад, кустарів тощо. Та все-таки з яким скрипом на шляху розгортання трудової ініціативи! Продажувати прагнення людей працювати більше і заробляти більше забурили бюрократи, як і чинили чиновники, котрі

бояться відмінити навіть шкідливу інструкцію. Ажже вони звикли до того, що за бездіяльну обережність карають різко, а за рішення, яке раптом здається на час чужим, поспішним, можна загриміти з насидженого крісла. У цій же компанії і всілякі блатмейстери і халтурники, що паразитують на дефіциті, заздрісники, бездарні, безініціативні люди, та й просто ледарі, нероби і п'яниці, котрі, засуджуючи численні прагнення побільше заробити, ніби підносять вище свою ліву і нікчемність. Нам, мовляв, багато не треба.

Ні, людині треба дуже багато.

Кожен, звичайно, сам вирішує, які цінності для нього первинні, а які другорядні. Ознакою розвинутої людської особистості є переважання духовних прагнень. Але якщо самі клопоти про обставини в квартирі для вас важливіші, ніж бажання, щоб у ній з'явився м'який, то вам ще вдосконаливатися...

Стягнення до речей дає служиме мірилом нашого смислу життя. Я вірю: не збудеться похмура віщування перуанського міфа, ніколи речам не вдасться зробити нас своїми рабами. Ажже неспроста вихідним значенням старослов'янського слова «річ» було — «мудрість».

А. ТАТАРСЬКИЙ, письменник.

Чи багато людині треба?

Знання? Навряд. Хоча б тому, що нема таких речей, яких не могли б собі нахапати всієї злодюги і шахраї. Навіть про «вміння жити» не можна судити по ціні речей, бо вони можуть бути одержані від люблячих батьків.

Силу, що здатна протистояти речизму, багато хто вбачає в аскетизмі. Висуваються аргументи: всі наші придбання у цьому тлінному світі ефемерні і суєтні — чим варті вони наших зусиль? Найбільшу цінність має те, що дістається даром: земля, по якій ми ходимо, вода, яку п'ємо, повітря, яким дихаємо, нарешті, наша пова на світ. Чи не суперечить прагнення підвищити добробут комуністичній ідейності? Чи немає тут небезпекі обуржуатися? Є. Але ще небезпечніше забуття мети комуністичного суспільства — максимального задоволення усіх потреб.

ново, і то, щодо людей, здатних на всепоглинаючу творчу самовіддачу.

Відомий письменник і публіцист Л. Жуховицький стверджує, що речі — ноша обтяжлива, що тому, хто йде по життю, доцільніше бути немісцем, ніж власником важкого мішка. Так, мовляв, їти легше. Чи так уже легше? Власна квартира, оснащена побутовими приладами і обставлена зручними меблями, — хіба ці атрибути комфорту не екзотизують нашу тілесну і нервову енергію? Книжки, телефони, приймачі, магнітфони, подорожні, красивий одяг — хіба все це не допомагає пізнавати світ, насолоджуватися мистецтвом, спілкуватися з людьми?

Прагнення життєвих благ іноді поєднується з тим, що людина продає душу за нікчемний метал. Так, на речі потрібні гроші. Ми справедливо засуджуємо рвачів, але ж можна одержувати більше гро-

використовують на працю поза основною роботою вільний час. Такі дії багато років всіляко загаломувалися, тому що вважалося: додатковий труд іде на шкоду основному. Так, це не виключено. Але на роботі, де панують безвідповідальність і розхлябаність, де дозволено працювати улісливи, люди не викладаються повністю незалежно від того, мають вони приробіток на стороні чи ні.

Таке притримування трудової енергії має й іншу причину: побоювання, як би людина не стала заробляти «недогодливо». У свідомості багатьох глибоко вкорінені підозріння: той, хто прагне заробити більше від інших, — халтура, мішанин. При цьому не враховується, які складні переплетіння мотивів можуть стояти за додатковою віддачею своєї праці. Це і гнітюча відсутність заохочення основною роботою, вибраною виму-

Сьогоднішній номер газети

ВИХОДИТЬ НА ПАПЕРІ, ВИГОТОВЛЕНОМУ ІЗ МАКУЛАТУРИ, ЯКУ ЗІБРАЛИ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКІ ШКОЛЯРИ.

В листопаді минулого року лідерів і комсомольців Користівської середньої школи звернулось до ровесників Олександрійського району: зберемо стільки макулатури, щоб її вистачило для паперу, на якому буде надрукований весь тираж номера «Молодого комунара», що вийде в день відкриття XX з'їзду ВЛКСМ. Ініціативу підтримали школярі району, схвалено на бюро райкому комсомолу. Про втілення ініціативи в життя газета писала 17 січня.

Школярі перевиконали своє зобов'язання: замість 18 тонн зібрано майже 27. Найвагоміший внесок зробили ініціатори — учні Користівської середньої школи: вони здали на приймальний пункт четверту частину всієї макулатури. Добре попрацювали школярі Бандурицької і Шарівської середніх та Пустельницької і Шасинської восьмирічних шкіл, комсомольська організація Попельнявської середньої школи, піонерські загони імені Саші Шакала та імені Леоніда Попова Яснуватської восьмирічки.

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

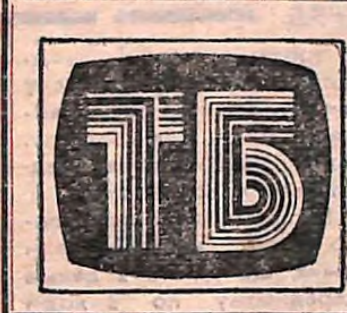
7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Мультифільм. 8.35 — Е. Габрилович. Письменник екрана. 9.45 — Співачка вокальний ансамбль — сестри Ніні і Віктор Карасенко. 10.05 — Новини. 10.15 — Документальний телефільм. 16.45 — Дітям про звірят. 17.15 — Новини. 17.20 — Говорять делегати XX з'їзду ВЛКСМ. 17.50 — Концерт лхеньянського художнього ансамблю «Мансуде». 18.15 — «За словом — діло». Про реалізацію ідей самоуправління трудових колективів. 18.45 — Сьогодні у світі. 18.55 — Документальний телефільм. 19.50 — Телефільм «Особистий інтерес». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Вечір делегатів XX з'їзду ВЛКСМ у Концертній студії Останіно. 23.40 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Музичний фільм «Весняні авіації». 10.35 — Шкільний екран 4 клас. Музика. 11.05 — Доброго вам здоров'я. 11.45 — Художній фільм «Вантаж без маркування». 13.10 — Новини. 13.25 — Грати юні музиканти. 13.55 — Документальний фільм «Сюнізм». Продовження розмови. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.00 — Майстри мистецтва. 18.00 — Інформаційний випуск (Кіровоград). 18.15 — Телефільм «Нукс» (Кіровоград). 18.30 — Концерт патявської ліси. 19.00 — «Сотується кожному». На ваші запитання відповідає перший заступник Міністра автомобільного транспорту УРСР В. М. Рєва. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Григорій Сковорода». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм «Хто виправить помилку Деметрія». 8.35. 9.35 — Природознавство. 2 кл. 8.55 — «Приватний випадок із життя». 9.45 — Науково-популярний фільм. 9.05. 10.30 — Французька мова. 9.55 — «Пригоди — навчання». Науково-популярний фільм. 10.05

3 14 по 16
квітня
1987 року

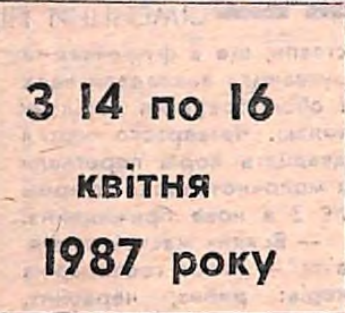
— Учням СПТУ Література. В. Маяковський. Поема «Володимир Ілліч Ленін». 10.35. 11.35 — Ботаніка. 5 кл. 10.55 — Російська мова. 11.25 — «Не зраджу Херсонеса». Науково-популярний фільм. 11.55 — Телефільм «Людина на мотоциклі». 13.30 — Новини. 13.35 — Запрошує телевізійний театр. О. Герцен «Минуле і думи». «Після грози». «Кружіння серця». 18.00 — Новини. 18.15 — Ритмічна гімнастика. 18.45 — Музичний клас. 19.15 — Футбольний огляд. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «До підстанції і старші». 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Пропавшиє голуби». 23.15 — Новини.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.00 — Документальний фільм. 8.55 — Говорять делегати XX з'їзду ВЛКСМ. 8.25 — Здрастуй, музики! 9.55 — Відкриття XX з'їзду

ВЛКСМ. Трансляція з Кремльського Палацу з'їзду. 16.00 — Новини. 16.15 — Документальний фільм. 16.30 — Спорт і особистість. Ні на кого не схожий Росточинський. 17.00 — Новини. 17.05 — Пісня залишається з людного. 18.05 — Документальний фільм. «Тут жив і працював Ленін». 18.15 — На XX з'їзді ВЛКСМ. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 —

Футбол. Відбірковий матч олімпійського турніру. Збірня Туреччини — збірня СРСР 2-й тайм. 19.45 — Новини. 19.55 — Телефільм. «Особистий інтерес». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — «Червоної вітрили». Спортивно-художнє свято на воді для делегатів і гостей XX з'їзду ВЛКСМ. Передача з басейну спорткомплексу «Олімпійський». По закінченні — 23.40 — Щоденник XX з'їзду ВЛКСМ.

▲ УТ

9.55 — Відкриття XX з'їзду ВЛКСМ. Трансляція з Кремльського Палацу з'їзду. 10.30 — Екран молодих. 11.00 — «Горбокопчик». Вистава для дітей. 12.00 — Новини. 12.10 — Село і люди. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Концерт учнів та викладачів Кіровоградської музичної школи № 2 (Кіровоград). 18.00 — Інформаційний випуск (Кіровоград). 18.15 — Екран молодих. Олександрійський нічний завод. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Відеофільм «Чорнобілля: два ко-

тори часу». Фільм. 1. 20.15 — Музичний фільм «Яніс Заберес». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Лід ж були ми молоді». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35. 9.35 — Основи інформації і обчислювальної техніки. 10 кл. 9.05. 13.40 — Німецька мова. 10.05 — Учням СПТУ. Астрономія. 10.35. 11.35 — Історія. 9 кл. 11.05 — Тема праці в радянському образотворчому мистецтві. 12.05 — Фільм «Прощайте, голуби». 14.10 — Новини. 14.15 — Запрошує телевізійний театр. О. Герцен «Минуле і думи». «Ще рік». «Нолозок». 17.45 — Новини. 18.00 — Футбол. Відбірковий матч олімпійського турніру. Збірня Туреччини — збірня СРСР. 1-й тайм. 18.45 — Сільська година. 19.45 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Баскетбольний огляд. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Вітер». 23.10 — Новини.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.00 — Дітям про звірят. 8.30 — Щоденник XX з'їзду ВЛКСМ. 9.00 — «Наша земля». Музична передача. 9.55 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Документальний фільм. 16.35 — Виступ фольклорного ансамблю «Юзари» м. Вінниці. 18.45 — «...До підстанції і старші». 17.30 — Новини. 17.35 — Наш сад. 18.05 — Мультифільм для дорослих. 18.15 — На XX з'їзді ВЛКСМ. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Документальний фільм. 19.30 — Піонерське свято, присвячене XX з'їзду ВЛКСМ. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Знайти і знешкодити». 23.05 — Щоденник XX з'їзду ВЛКСМ.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Художній фільм «Яніс Заберес». 11.45 — Сонячне коло. 12.10 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. 17.35 — Фортеліна музика. 18.00 — Інформаційний випуск (Кіровоград). 18.15 — Молодіжна програма «Обрій». Розмова з молодими вчителями Соснівської середньої школи Кіровоградського району. (Кіровоград). 18.55 — Наш довідник. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Відеофільм «Чорнобілля: два кольори часу». Фільм. 2. 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск. 23.40 — Футбол — ханей.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Кухар, кравець, піаніст та інші...». Науково-популярний фільм. 8.35. 9.35 — Загальна біологія. 10 кл. 9.05. 13.45 — Іспанська мова. 10.05 — Учням СПТУ. Історія. 10.35. 11.40 — Етика і психологія сімейного життя. 9 кл. 11.05 — Шахова школа. 12.10 — Фільм «Вітер». 14.15 — Новини. 14.20 — Запрошує телевізійний театр. О. Герцен «Минуле і думи». «Я вийшов рано до зорі». «Післямова». 18.00 — Новини. 18.10 — «Спілкування». Тележурнал. 19.40 — Мамині школи. 19.10 — Із скарбниці світової музичної культури. Музика родини Штраусів. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Ритмічна гімнастика. 20.45 — Концерт ансамблю танцю «Веселуха». Палац культури професорів БРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Ну, мо, дівчата! 23.40 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньопілого життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.